

РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА
REPUBLIKA E MAQEDONISË SË VERIUT

Бр./Nr 12-553/8
72-11-7023
г./в.

Врз основа на член 22 став 1 од Законот за спречување корупцијата и судирот на интереси („Службен весник на Република Македонија“ бр. 12/19), член 40 став 3 од Деловникот за работа на Државната комисија за спречување на корупцијата, постапувајќи по предмет оформен по пријава поднесена од познат подносител, Државната комисија за спречување на корупцијата (во натамошниот текст ДКСК), на 95-тата седница одржана на 15.11.2023 година ја донесе следната

ОДЛУКА

Постапката по предметот со број 12-3790/1 од 15.04.2022 година, оформен по доставена пријава со наводи за двојно постапување и спротивно одлучување во управна постапка, **СЕ ЗАПИРА**.

ДКСК утврди дека нема елементи за натамошно постапување по предметот - за предметниот случај се водат постапки пред други надлежни органи.

Предметот со број 12-3790/1 од 15.04.2022 година да се затвори и да се архивира.

Одлуката на ДКСК во деперсонализирана форма да се објави на веб страницата на Државната комисија во рок од 5 (пет) дена од донесувањето.

Образложение

Од страна на познат подносител на ден 15.04.2022 година поднесена е пријава со наводи за двојно постапување и спротивно одлучување во управна постапка и оформен е предмет број 12-3790/1 од 15.04.2022 година.

Во пријавата – известување од Државното правобранителство на Република Северна Македонија доставено до ДКСК од страна на подносителот – државен правобранител за /// /// опишани се околности во кои Комисијата за решавање по барања за денационализација со седиште /// два пати постапувала по барање за денационализација со кое се барало да биде вратена во сопственост недвижност - земјиште на крајбрежјето на Охридското Езеро на територијата на општина ///, одземено со решение за одземање од 1981 година, наведено од страна на подносителот на барањето како основа за постапување во две постапки – едната започната по барање поднесено во 2000 година, а едната по барање поднесено во 2003 година.

Во пријавата доставена до ДКСК хронолошки е опишано постапувањето на повеќе органи по дејствијата преземени од страна на Државното правобранителство.

Во пријавата – известување до ДКСК државниот правобранител изнесува наводи за суштински повреди на одредбите на управната постапка, погрешно и нецелосно утврдување на фактичката состојба и погрешна примена на материјалното право, за постапување спротивно на одредбите од Законот за денационализација.

Заради проверка на наводите и утврдување на фактичката состојба во пријавениот случај, ДКСК достави барања за прибирање информации до Комисијата за одлучување по

барањата за денационализација за подрачјата на општините /// со седиште во општина ///, до Агенцијата за катастар на недвижностите и до Основниот кривичен суд Скопје.

Од увидот во податоците, информациите и документацијата доставени до ДКСК, утврдена е следната фактичка состојба:

На 29.08.2000 година лицето /// од /// до Комисијата за решавање по барања за денационализација со седиште /// поднело барање за денационализација на земјиште евидентирано како КП бр./// со површина од 2187 m² експроприрано со решение УП.бр./// од ///1981 година. Постапувајќи по барањето, Комисијата истото го одбила како неосновано по што барателот доставил жалба до второстепената комисија за решавање на управни работи од областа на денационализацијата, којашто со решение била одбиена. Барателот го искористил правото на поднесување на тужба до Врховниот суд против првостепеното решение на Комисијата пропишано со тогаш важечката регулатива. Сепак, Врховниот суд донел пресуда /// од ///2002 година со која тужбата била одбиена како неоснована, наведувајќи во образложението на одлуката дека во конкретниот случај се работи за градежно неизградено земјиште кое се користи како градска плажа, за кое во управна постапка било утврдено дека на истото е реализирана целта заради која било одземено. Имено, истото станало добро во општа употреба, и поради тоа за истото во Законот за денационализација не е пропишана основа за враќање во сопственост. И подносителот на барањето за денационализација во истото посочил дека имотот постои и дека Општина /// го користи како градска плажа.

На ///2003 година лицето /// од /// до Комисијата за решавање по барања за денационализација повторно поднело барање за денационализација, по основ на истото решение за одземање кое како основ било наведено и во претходното барање (решение /// од ///1981 година), овојпат на земјиште евидентирано како КП бр.///. Комисијата за денационализација по ова барање постапила во 2011 година, 8 години по поднесувањето на истото, и на ///2011 година донела решение со кое барањето било делумно усвоено - на барателот му било вратено земјиште со површина од 1840 m². Овојпат во диспозитивот на решението било наведено дека вратеното земјиште е градежно неизградено земјиште евидентирано како дел од КП бр./// КО /// (стара состојба) сега дел од КП бр./// (нова состојба).

Во пријавата – известување државниот правобранител ја известува ДКСК дека Државното правобранителство за подрачје /// ги презело сите правни средства со цел поништување на решението на Комисијата од 2011 година, сметајќи дека не постои законска основа по која по правосилна одлука по барање за денационализација може да се поднесе ново барање за денационализација тко кое ќе биде донесена дијаметрално спротивна одлука. Воедно, државниот правобранител известува дека во моментот на поднесувањето на пријавата со недвижниот имот кој бил предмет на денационализација се располага, а воедно е ограден и дел до водите на Охридското Езеро со кој се располага како со приватна сопственост – приватна плажа, без да се почитуваат одредбите на Законот за водите согласно кои растојанието од 150 метри земјиште, оддалечено од границата по којашто има постојани или сезонски водотеци, реки, езера или извори претставува крајбрежно земјиште.

Од увидот во документацијата доставена до ΔΚΣΚ може да се констатира дека по дејствијата преземени од страна на Државното правобранителство, во врска со случајот одлучувале повеќе органи. Имено, по поднесена тужба до Управниот суд, истиот со пресуда /// од 2012 година ја одбил тужбата како неоснована. Поднесената жалба до Вишиот управен суд исто така била одбиена како неоснована (пресуда /// од ///2013 година. Понатаму, во 2013 година било доставено и известување до ΔΚΣΚ по кое истата во 2014 година одлучила дека нема елементи за надлежно постапување; истата година била доставена претставка и до Судскиот совет кој истата ја оценил како неоснована; до Јавното обвинителство на Република Македонија во 2014 година бил поднесен предлог за поднесување на барање за заштита на законитоста за која било заклучено дека нема основ за примена.

Видно од одговорот доставен до ΔΚΣΚ од страна на Комисијата за одлучување по барањата за денационализација за подрачјата на општините /// со седиште во општина /// како и од одговорот доставен до ΔΚΣΚ од страна на Основниот кривичен суд, Комисијата за одлучување по барањата за денационализација со седиште во општина /// списите од предметот во кој е донесено Решението /// од ///2011 година во јуни 2022 година ги доставила до Основниот кривичен суд Скопје.

Од горенаведеното, ΔΚΣΚ утврди дека нема елементи за натамошно постапување по предметот - за предметниот случај се водат постапки пред други надлежни органи.

Доставено до:
- подносителот на пријавата

Изработил: А. П. М.
Одобрил: Б. И.

